

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan – nummer trettiosju

Jeff Pippenger

2026-01-29

Nummer trettiosju

I William Millers dröm föregicks ”tumultet” i början, när människorna började störa juvelerna, av att Miller samlade ihop juvelerna och kallade: ”kom och se.” Kristus, såsom mannen med dammborsten, använder kvasten för att sopa ut avskrädet, samla juvelerna i ett mycket större skrin, och därefter kallade Han Miller att ”komma och se”. När Kristus börjar sitt kvastverk, är rummet tomt, ty Miller nedtecknade att en ”dörr öppnades, och en man trädde in i rummet, varpå människorna alla lämnade det; och han, som hade en dammborste i sin hand, öppnade fönstren och började borsta ut smutsen och avskrädet ur rummet.”

Mannen med smutsborsten går in i rummet när allt folket har lämnat det. År 2023 gick mannen med smutsborsten in i det tomma rummet, ty de hundra fyrtiofyra tusens rörelse hade krossats och skingrats. De sanningar som representerades av Habackuks tavlor från 2012 var begravda i skräp, och rummet var tomt. Mannen med smutsborsten är Han som kom efter Johannes Döparen, om vilken Johannes sade att Han hade en kastskovel och att Han skulle använda den för att noggrant rensa sin tröskplats.

Jag döper er sannerligen med vatten till omvändelse; men han som kommer efter mig är mäktigare än jag, och jag är inte värdig att bära hans skor; han skall döpa er med den helige Ande och med eld. Hans kastskovel är i hans hand, och han skall noggrant rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladan; men agnarna skall han bränna upp med outsläcklig eld. Sedan kommer Jesus från Galileen till Jordan till Johannes för att bli döpt av honom. Matteus 3:11–13.

Galileen är en symbol för en vändpunkt, och den plats vid Jordan där Jesus kom för att bli döpt heter Betabara, och det betyder ”färjeöverfarten”, och den markerar den plats där det forntida Israel gick över till det utlovade landet. När Jesus blev döpt, blev Han därefter Jesus Kristus. Galileen, Jordan, Betabara och Jesu blivande till Kristus betonar alla en förändring av hushållning, vilket också är vad en dörr representerar, särskilt för filadelfierna som har fått nyckeln till den dörr som öppnas och stängs.

Och skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: Så säger han som är helig, han som är sann, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna: Jag känner dina gärningar. Se, jag har ställt framför dig en öppen dörr, och ingen kan stänga den; ty du har en liten kraft och har bevarat mitt ord och inte förnekat mitt namn. Uppenbarelseboken 3:7, 8.

När Kristus ”öppnade” ”dörren” och ”trädde in i rummet”, var rummet ”Hans rum”, ty han renar grundligt ”sin loge”. Om det är hans loge, är det hans rum.

”I Kapernaum bodde Jesus under mellantiderna mellan sina resor fram och tillbaka, och det kom att bli känt som ’hans egen stad’. Den låg vid Galileiska sjöns stränder och nära gränserna till den vackra Gennesaretslätten, om inte rentav på den.” Messias, 252.

Han går in i sitt rum för att samla sitt vete och för att samla ihop och bränna ogräset. Den tidsåldersförändring som representeras av Galileen, Jordan, Bethabara, dopet, övergången från Johannes till Jesus, motsvarar övergången från den stridande församlingen i Laodicea till den triumferande församlingen i Filadelfia. Han gick in i sitt rum i juli 2023. Miller hade slutit sina ögon i vimlet den 18 juli 2020, och när han öppnade sina ögon var rummet tomt på människor; sanningen var begravd under villfarelsen, och sedan öppnade smutsborstmannen fönstren och började sopa ut skräpet.

”Hans kastskovel är i hans hand, och han skall noggrant rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladan.’ Matteus 3:12. Detta var en av reningens tider. Genom sanningens ord skildes agnarna från vetet. Därför att de var alltför fåfänga och själv rättfärdiga för att ta emot tillrättavinsning, alltför världskära för att godta ett liv i ödmjukhet, vände många sig bort från Jesus. Många gör fortfarande detsamma. Själur prövas i dag såsom dessa lärjungar prövades i synagogan i Kapernaum. När sanningen appliceras på hjärtat, ser de att deras liv inte står i överensstämmelse med Guds vilja. De ser behovet av en fullständig förändring i sig själva, men de är inte villiga att ta upp det självförnekande arbetet. Därför blir de förbittrade när deras synder blir uppenbarade. De går bort förargade, liksom lärjungarna lämnade Jesus, mumlande: ’Detta är ett hårt tal; vem står ut med att höra på det?’” Messias, 392.

På den sista dagen av år 2023, som tangerar den första dagen av 2024, började Lejonet av Juda stegvis bryta sigillet till uppenbarelsen av sig själv. I enlighet med den trestegs prövningsprocess som tillhör upplåsningen i Daniel tolv skulle det därefter följa tre prövningar, framställda som ”renade, gjorda vita och prövade”.

Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord skall förbli tillslutna och förseglade intill ändens tid. Många skall renas och göras vita och luttras; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Den första ängeln representerar rening, då den överbevisade syndaren lägger sina synder på offret i förgården, där han rättfärdiggörs genom blodet.

Blodet förs sedan in i det heliga, där helighetens helgelseprocess framställs såsom att den görs vit genom tvagningen i blodet från förgården. Där uppenbaras rättfärdigheten i dem som övervinner genom blodet och sitt vittnesbörds ord.

De prövas därefter, och i de yttersta dagarna befinns de vara tio gånger bättre än alla de andra visa männen i Babylon. Det tredje provet är där de förhålligas i det Allraheligaste och särskiljs från den andra klassen av bekännande visa män. Detta tredje prov är söndagslagen, och det första provet är den förste ängels kallelse att återvända till grundvalarna, ty i nästa steg uppförs templet. Detta nästa steg är den andre ängels budskap om åtskillnad, vilket följs av den tredje ängels lackmusprov.

År 2023 anlände den förste ängeln såsom Han hade gjort den 11 augusti 1840, då han kom ned med ett budskap om islam i det andra veet. Han kom ned såsom Han hade gjort vid 9/11, med ett budskap om islam i det tredje veet och kallelsen att återvända till de gamla stigarna. Den milleritiska historiens grundvalar upprättades när budskapet om det andra veet uppfylldes den 11 augusti 1840. Ängeln i Uppenbarelsboken kapitel tio steg därefter ned och förebildade sålunda nedstigandet av ängeln i Uppenbarelsboken kapitel arton och det tredje veets ankomst.

Josiah Litch är den historiska gestalt som förknippas med att grunderna lades den 11 augusti 1840. Namnet "Josiah" betyder "Guds grund", och kung Josia i den heliga historien representerar Josias reformation, vilken inbegrep upptäckten av Moses förbannelse, begravd bland skräpet i helgedomen, på samma sätt som Millers juveler var begravda i rummet.

Kung Josia dog i Megiddo, vilket är Uppenbarelsbokens sextonde kapitel Armageddon. Josias reformation var en uppfyllelse av den profetia som framlades av den olydige profeten, när Jerobeam upprättade de två altarna i Betel och Dan. Den olydige profeten dog mellan åsnan och lejonet. Kung Josia hade blivit förutsagd vid namn, och hans reformation var en del av förutsägelsen, vilken innefattade att den framtida kungen Josia skulle slå ned just det altare där den olydige profeten konfronterade den ogudaktige kungen Jerobeam.

Josia betyder Guds grundval, och kung Josia uppfyllde den förutsägelse som gavs omkring 340 år före hans regering. Han gick i spetsen för en väckelse och reformation som till sist nådde fram till det altare där profeten från Juda konfronterade kung Jerobeam. När han väl kom dit rev Josia ner altaret, såsom profetian hade sagt att han skulle göra. Jerobeams båda altaren var avsiktliga förfalskningar av templet i Jerusalem, ända därhän att Jerobeam instiftade förfalskade högtidsdagar. Därigenom gjorde han helt enkelt detsamma som Aron gjorde med guldkalven. Arons uppror låg vid själva grundvalen för det forntida Israels heliga historia. Det ägde rum när Mose tog emot lagen, som är grundvalen för Guds styre.

Arons uppror var ett grundläggande uppror, och det upprepades när Jerobeam grundade de tio nordliga stammarna som Israel. Mose tillrättavisade Aron, och Mose är alfa, eller grunden, i relation till Kristus, omega. Aron och Mose representerar två klasser i det grundläggande upproret, och en tredje klass utgörs av hjältarna som stod med Mose – leviterna. Kung Jerobeam och profeten från Juda är de två klasserna i det grundläggande upproret i det norra riket, och ännu en gång är leviterna hjältarna.

Vid Jerobeams grundläggande uppror tillrättavisar profeten från Juda honom och profeterar om en kung som skulle få namnet "Guds grundval" — Josia. Uppfyllelsen av den förutsagda reformationen innefattade att när Josia inledde sin väckelse och reformation, upptäcktes Moses förbannelse, och läsningen av Moses heliga ord gav kraft åt en väckelse och reformation som redan hade börjat. Josia, uppenbart en profetisk symbol, representerar en väckelse och reformation som får kraft när en profetia ur Moses skrifter upptäcks.

Det grundläggande upproret i berättelsen om kung Jerobeam representeras av Israels kung, och också av profeten från Juda som sändes med ett gudomligt tillkännagivande mot Jerobeams grundläggande uppror samt med anvisningar för profeten om vilken väg han skulle undvika när

han återvände till Juda. Profeten från Juda avvisar Jerobeams begäran att stanna, men därefter antar han inbjudan från den lögnaktige profeten i Betel och beseglar sitt öde. Den olydige profeten skulle dö mellan åsnan och lejonet och sedan bli begravnen i den lögnaktige profetens grav.

Den 11 augusti 1840 uppfylldes en profetia om det andra ve, och adventismens grundvalar lades. Josiah Litch framlade profetian år 1838, och tio dagar före den 11 augusti 1840 finjusterade han sina beräkningar och förutsade den 11 augusti 1840 som den dag då den osmanska överhögheten skulle upphöra, till uppfyllelse av islams profetia om det andra ve.

Kung Josia symboliserar den sista väckelsen och reformationen, ty varje profet talar mer direkt om de yttersta dagarna än om några tidigare dagar. Kung Josia symboliserar den sista väckelsen och reformationen, och den reformationen har framställts i Bibeln genom en förutsägelse. Joels bok identifierar den sista väckelsen och reformationen som äger rum bland dem som skall utgöra de etthundrafyrtiofyra tusen. Josias väckelse skedde i två steg; den började, och därefter blev en profetia avförseglad som gav verket ökad kraft. De två stegen är det tidiga och det sena regnet, såsom det framställs i Joels bok och uppfylls i Apostlagärningarna och därefter uppfylls på nytt i den milleritiska historien.

Vid de grundläggande upproren hos Aron, kung Jerobeam och profeten från Juda till kung Josia, och därefter fram till Josiah Litch, identifierar han en linje av vittnesbörd rörande det grundläggande provet. Det grundläggande provet är det första provet, vilket följs av tempelprovet när slutstenen sätts på plats. Därefter kommer det tredje provet, lackmusprovet.

Från guldkalven, till Jerobeams altaren i Betel och Dan, till kung Josia, till Josiah Litch, representerar en serie profetiska fotspår som leder till det grundläggande provet den 11 september. När New Yorks stora byggnader föll den 11 september, identifierade en profetia om det tredje veet det prov som kallade till en återgång till de gamla grundläggande stigarna, ty parallellen mellan den 11 augusti 1840 och den 11 september kunde ses av varje laodiceisk sjundedagsadventist som valde att se. Al Qaidas inblandning i 11 september ifrågasätts ofta i dessa konspirationsteoriernas dagar, vilka i allmänhet är sanna, men al-Qaida betyder ”grunden”, och de började som organisation ett år före ändens tid år 1989, ja, den 11 augusti 1988.

Om dessa detaljer rörande grundvalarnas profetiska symbolik inte uppmärksammas, går mycket förlorat. Vid 11 september lades grundvalarna i det första steget. I det andra steget fullbordas templet när slutstenen sätts på plats. Det tredje steget är söndagslagens stängda dörr. Från 11 september och fram till söndagslagen är budskapet i första hand riktat till laodiceiska sjundedagsadventister, ty domen börjar på Guds hus, och den slutar för Guds hus vid söndagslagen. Där och då blir den laodiceiska sjundedagsadventismen förbigången, såsom protestanterna blev i milleritisk historia, och judarna i Kristi historia, och såsom de blev som dog under de fyrtio åren i Moses historia.

Det tredje ve över 11 september förebildades av det andra ve den 11 augusti 1840, och på den nivån representeras båda vägmärkena av åsnan, den första symbolen för islam i Bibelns profetia. Söndagslagen är vilddjurets märke, och detta vilddjur framställs ofta som ett lejon och förfalskar därmed Lejonet av Juda stam. Söndagslagen är lejonet, och den olydige profeten från Juda dog

mellan åsnan och lejonet och blev begravnen i samma grav som den lögnaktige profeten från Betel. Han dog i den profetiska perioden från 11 september fram till söndagslagen, vilken är den profetiska perioden från åsnan till lejonet. Denna prövningstid är den lögnaktige profetens från Betel grav, i vilken han lät den olydige profeten från Juda bli begravnen i sin egen grav.

Jerobeams rike, som framställs som en förfalskning av Juda rike, där Jerusalem och templet är belägna, representerade protestanterna i den milleritiska historien, vilka inte längre var Guds folk. De förlorade sin förbundsmässiga beteckning mellan den 11 augusti 1840 och den stängda dörren den 22 oktober 1844. Denna historia motsvarar perioden från 11 september fram till söndagslagen, och av denna anledning begravs den olydige profeten från Juda i samma grav som de avfälliga protestanterna, vilka representerades av den lögnaktige profeten från Betel.

Överlag var kung Josia en god kung, men han dog vid Megiddo, en uppenbar och direkt tillämpning på Armageddon. Han kom på avvägar genom att vägra ta emot Neko:s varningsbudskap. Neko, Egyptens kung, och därför kungen i söder, var på väg att strida mot Babylon, kungen i norr. Josia representerar de judeer som dör vid Armageddon, eftersom de förkastade varningsbudskapet om striden mellan kungen i söder och kungen i norr i Daniel 11:40–45. Detta budskap blev grundvalen vid 11 september.

Det första provet är den första ängelns kallelse att återvända till grundvalarna.

Det andra provet är den andre ängelns kallelse att avskilja sig och fullborda templet.

Det tredje provet är den tredje ängelns lackmusprov för sigillet eller märket.

Det första provet är ett prov på grundvalarna, och år 2024 lämnade ungefär hälften av dem som deltog i sabbatsmötena på Zoom på grund av det enda läromässiga argument som återges på 1843 års tavla. Den tvisten gällde den symbol som fastställer synen om Guds folk i de yttersta dagarna. Den milleritiska kontroversen bestod i att protestanterna hävdade att Antiochos Epifanes, eller islam, var den makt som upphöjer sig själv och faller för att fastställa synen i den fjortonde versen i Daniel elva.

Och i dessa tider skall många resa sig mot kungen i Södern; också våldsmännen bland ditt folk skall upphöja sig för att befästa synen, men de skall falla. Daniel 11:14.

Var det islam eller Antiochos Epifanes som var ditt folks rövare, eller var det Rom, såsom Miller identifierade. Miller hade förstått att hedendomens och påvedömetts ödeläggande makter båda var den makt som upphöjde sig själv, som föll och som var Guds folks rövare. Argumentet framställs på den karta som ”leddes av Guds hand och inte bör ändras”, och är den enda framställningen på någon av Habackuks tavlor som identifierar en händelse som inte hade någon direkt hänvisning i det profetiska Ordet. Hänvisningen på kartan var avsedd att framhäva detta grundläggande argument som en symbol för Guds profetiska Ords åtskiljande kraft.

År 2024 lämnade ungefär hälften av Zoom-gruppen på grund av den felaktiga uppfattningen att det är Förenta staterna som upprättar synen, och inte Rom, såsom milleriterna så träffande försvarade.

Den rening som började år 2023, började när Kristus trädde in i rummet med sin kastskovel, och kastskoveln är hans sanningens ord. När han trädde in i sitt rum var det tomt på människor, därför uppväckte han en röst i öknen för att bereda Herrens väg. Rösten skulle bereda vägen för Förbundets budbärare att plötsligt komma till sitt tempel, sitt tempel av de etthundrafyrtiofyra tusen.

Sedan, år 2024, kommer det första provet, grundvalarnas prov, prövningen av vem som upprättar synen – den syn som förseglar kvarlevan. Den inre syn som förseglar kvarlevan är synen av Kristus i kapitel tio, och den yttre synen är den syn som upprättas av antikrist, och antikrist är Rom. En inre syn av Kristus och en yttre syn av antikrist. Förseglingen är en stadfästelse i sanningen, både andligen och intellektuellt; och den inre synen i kapitel tio är den andliga, och den yttre synen i kapitel elva är den intellektuella. Förståelsen av och den motsvarande erfarenheten av båda synerna är det nödvändiga kriteriet för var och en som skulle bli förseglad, såsom Daniel framställde i den första versen av Daniels tionde kapitel.

I den persiske kungen Koreshs tredje regeringsår blev ett budskap uppenbarat för Daniel, vars namn kallades Belteshassar; och budskapet var sant, men den fastställda tiden var lång; och han förstod budskapet och hade insikt i synen. Daniel 10:1.

Alfatestet av grundvalarna gällde vers fjorton i Daniel elva, och det var en parallell till samma grundläggande prövning hos milleriterna, och den prövningen var den enda stridigheten i milleriternas historia som återges på den tavla som Habackuks väktare blev befalld att skriva ned och göra tydlig. Den grundläggande prövningen år 2024 var den första ängelns nedstigning, sådan den representeras av den 11 augusti 1840, 1888 och 11 september.

Den ängeln hade också stigit ned som Mikael, ty Mikael är den som uppväckte Mose, vilken tillsammans med Elia uppväcktes på den sista dagen av år 2023. Den uppståndelsen framställs av Hesekiel såsom fullbordad genom en profetia om de fyra vindarna, vilken syster White kallar den vredgade tyglade hästen, vilken är islam den 11 augusti 1840 och 11/9. Alfatestet var den grundläggande prövningen genom den yttre synen. Omegatestet skulle vara en inre slutstenssyn.

Varför skulle det finnas ett alfa och ett omega som skulle följas av ett tredje prov? Detta är just den fråga jag identifierar. Den externa prövningsvisionen av alfa år 2024 är det första av tre prov. Det grundläggande provet måste bestå för att man ska vara delaktig i den avslutande omega-prövningen. Dessa två prov är av en annan profetisk natur än det tredje provet. Det tredje provet är ett lackmusprov som visar om kandidaten verkligen har bestått de två föregående stegen.

Det första provet är grunden, och det andra provet är templet fullbordat. Templets grund lades under historien om det första dekretet att komma ut ur Babylon. I historien om det andra dekretet fullbordades templet. Det tredje dekretet var annorlunda, ty i det dekretet återställdes Judas nationella suveränitet, vilket gav dem myndighet att lagföra civila och religiösa förbrytelser. Domen återställs vid det tredje dekretet. År 2024 skilde det grundläggande alfatestet dem åt i smutsborstmannens praktiskt taget tomma rum.

Omegatestet är den punkt där templet fullbordas, såsom detta framställs genom att slutstenen sätts på plats. Templets fullbordan är den triumferande församlingen som upprättas när ogräset avlägsnas. Fullbordandet av templet i Millers dröm inträffade när juvelerna kastades tillbaka i det större skrin et ”utan någon synlig ansträngning hos den man som kastade in dem.” Efter att Miller identifierar smutsborstmannen som kastar juvelerna i det större skrinet, avslutar han sitt vittnesbörd med orden: ”Jag ropade av idel glädje, och det ropet väckte mig.”

Lägg märke till att Millers höga rop, som väcker, var förlänat kraft genom ”glädje”. Glädje är symbolen för dem i Joel som har ”det nya vinet”, och ”skam” vilar över dessa andra vindrickare som har blivit avskurna från det nya vinet. Midnattsropet, som väcker Miller, följer efter att mannen med dammborsten kastar juvelerna i den större kistan. Den större kistan är full av de juveler som har skilts från skräpet och kastats i kistan, vilken både är de etthundrafyrtiofyra tusendens tempel och Midnattsropets budskap. Templet fullbordas i det andra dekretet, eller den andre ängeln, eller det andra och omega-provet. I Millers dröm representeras omega-provet när himlens fönster öppnas.

Och jag hörde liksom rösten av en stor skara, och liksom rösten av många vatten, och liksom rösten av mäktiga åkslag, som sade: Halleluja! Ty Herren Gud, den Allsmäktige, regerar. Låt oss vara glada och jubla och ge honom äran; ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo. Och åt henne blev givet att klä sig i fint linne, rent och vitt; ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet. Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid. Och han sade till mig: Dessa är Guds sanna ord. Uppenbarels eboken 19:6–9.

Den 22 oktober 1844 uppfylldes ”fyra ankomster av Kristus”, och var och en av dessa fyra ankomster uppfylls mer fullkomligt vid den snart annalkande söndagslagen. Han kom som förbundets budbärare, till uppfyllelse av leviternas rensning och rening i Malaki 3. Han kom för att motta ett rike till uppfyllelse av Daniel 7:13. Han kom för att rena helgedomen till uppfyllelse av Daniel 8:14, och han kom också till bröllopet. Bröllopet äger rum när bruden har gjort sig redo.

”När frukten har mognat, sätter han genast in skäran, eftersom skördetiden är inne.’ Kristus väntar med innerlig längtan på uppenbarelsen av sig själv i sin församling. När Kristi karaktär fullkomligt har återskapats i hans folk, då skall han komma för att göra anspråk på dem som sina egna.” Christ’s Object Lessons, 69.

”Världen kan endast varnas”, enligt inspirationen, genom att ”se män och kvinnor” med Guds sigill under söndagslagskrisen.

”Den Helige Andes verk är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om dom. Världen kan endast varnas genom att se dem som tror sanningen helgade genom sanningen, handlande efter höga och heliga principer, och på ett upphöjt och ädelt sätt visa skiljelinjen mellan dem som håller Guds bud och dem som trampar dem under sina fötter. Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer, skall det tydligt visas vad vilddjurets märke är. Det är hållandet av söndagen. De som, efter att ha hört sanningen, fortsätter att betrakta denna dag som helig, bär

den laglöse mannens signatur, han som tänkte förändra tider och lagar.” Bible Training School, 1 december 1903.

När bruden gör sig redo är skörden kommen. Skörden börjar med insamlandet av förstlingsgåvan av vete, som lyfts upp såsom ett viftofferbaner. Först samlas förstlingsfrukterna in, vilka är de etthundrafyrtiofyra tusen i Uppenbarelsboken, och därefter den andra hjorden, som är den stora skaran. Baneret är hans mäktiga här, och hans mäktiga här är klädd i fint vitt linne. Vid bröllopet fullbordas de etthundrafyrtiofyra tempel före domen över söndagslagen, och det templet är inte endast Millers större skrin, utan det är den triumferande församlingen som besitter alla gåvorna, däribland profetians ande.

Och jag föll ned för hans fötter för att tillbe honom. Men han sade till mig: Se till att du inte gör det! Jag är din medtjänare och dina bröders, de som har Jesu vittnesbörd. Tillbe Gud. Ty Jesu vittnesbörd är profetians ande. Uppenbarelsboken 19:10.

De etthundrafyrtiofyra tusen är de som har Jesu vittnesbörd, och Jesu vittnesbörd framställs ”rad på rad” i både Bibeln och Profetians Ande. När den laodiceiska rörelsen bland de etthundrafyrtiofyra tusen förvandlas till den filadelfiska rörelsen bland de etthundrafyrtiofyra tusen, kommer de alla att använda metodiken ”rad på rad” för att framlägga sitt vittnesbörd. Detta vittnesbörd är en förening av det gudomliga blodet och det mänskliga vittnesbördet.

Och de övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord; och de älskade inte sina liv ända till döden. Uppenbarelsboken 12:11.

Mänsklighetens vittnesbörd förenat med Gudomlighetens blod är Moses och Lammets vittnesbörd. Moses var mänskligheten, alfa i förhållande till omega-Lammets gudomlighets blod. Alla gåvor återupprättas så snart bruden gör sig redo, och såsom en väldig här, klädd i vitt linne, intar hon sin plats såsom baneret för Herrens framryckande armé. Denna stridsmarsch börjar när bruden görs redo och kläds i vitt, vilket är när himlens fönster öppnas, såsom de öppnades i Millers dröm.

Och jag såg himlen öppnad, och se, en vit häst; och han som satt på den kallades Trofast och Sann, och i rättfärdighet dömer han och för krig. Hans ögon voro såsom en eldslåga, och på hans huvud voro många kronor; och han hade ett namn skrivet, som ingen kände utom han själv. Och han var klädd i en klädnad doppad i blod, och hans namn kallas Guds Ord. Och de himmelska härarna följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent. Och ur hans mun utgår ett skarpt svärd, för att han med det skall slå folken; och han skall styra dem med järnspira; och han trampar den allsmäktige Gudens stränga vredes vinpress. Och på sin klädnad och på sin höft har han ett namn skrivet: KONUNGARNAS KONUNG OCH HERRARNAS HERRE. Uppenbarelsboken 19:11–16.

När smutsborstmannen träder in i det tomma rummet och öppnar fönstren samlar han ihop juvelerna och kastar dem i den större omega-kistan. James White skulle identifiera dessa juveler som Guds folk, men William Miller skulle säga dig att symboler har mer än en betydelse, och juvelerna representerar inte endast de utspridda grundläggande sanningarna, utan också de utspridda juvelerna som finns på den krona som lyfts upp och representerar Kristi härlighetsrike.

Och Herren, deras Gud, skall på den dagen frälsa dem såsom sin folks hjord; ty de skall vara såsom en kronas stenar, upphöjda såsom ett baner över hans land. Sakarja 9:16.

Omega- och det andra provet efter det grundläggande alfa-provet, där Rom upprättar synen, är det avslutande omega-provet. Det är fullbordandet av tempelprovet, vilket föregår den tredje lackmusprövningen av domen. Provet renar de två klasserna av tillbedjare från varandra och skiljer de visa från de dåraktiga på grundval av oljan, vilken är budskapet, eller, såsom syster White angav i sin kommentar om synagogan i Kapernaum — ”sanningens ord”.

Kafarnaum är den plats där Jesus i Johannes 6:66 förlorade det största antalet lärjungar vid ett och samma tillfälle, och dessa lärjungar återvände aldrig. Som det största lärjungaskapets prov under Kristi tid är Kafarnaum en symbol för lärjungaskapets omegaprov under Kristi tid, vilket i sin tur skulle vara en förebild för lärjungaskapets omegaprov i den trestegs prövningsprocess som började år 2023. I Kafarnaum representerades prövningen av Brödet från himlen, och den blottade judarnas misslyckande i sammanhanget av deras oförmåga att förstå profetian, till följd av deras ovilja att acceptera att när Jesus talade om naturliga ting, skulle det förstås i en andlig tillämpning.

Vi kommer att fortsätta med dessa ting i nästa artikel.

Kristi tal i synagogan om livets bröd var vändpunkten i Judas historia. Han hörde orden: ”Om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.” Joh. 6:53. Han såg att Kristus erbjöd andligt snarare än världsligt gott. Han betraktade sig själv som framsynt och menade att han kunde se att Jesus inte skulle få någon ära och att han inte kunde ge sina efterföljare någon hög ställning. Han beslöt att inte förena sig så nära med Kristus att han inte skulle kunna dra sig undan. Han skulle vaka. Och han vakade.

”Från den tiden uttryckte han tvivel som förvirrade lärjungarna. ...” Messias, s. 719.

Första testet

Den blick som Jesus riktade mot den själviske Judas övertygade honom om att Mästaren hade genomskådat hans hyckleri och läst hans låga, föraktliga karaktär. Detta var en mer direkt tillrättavisning än Judas tidigare hade fått ta emot. Han förbittrades av den, och därigenom öppnades en dörr genom vilken Satan trädde in för att behärska hans tankar. I stället för att ångra sig planerade han hämnd. Sårad av medvetandet om sin synd och driven till vanvett därför att hans skuld var känd, reste han sig från bordet och gick till översteprästens palats, där han fann rådet samlat. Han var uppfylld av Satans ande och handlade som en människa berövad sitt förstånd. Den lön som utlovades för förräderiet mot hans Mästare var trettio silverpenningar; och för en långt mindre summa än den som alabasterflaskan med välluktande olja hade kostat sålde han Frälsaren.

”Till både sinne och handlingssätt liknar många Judas. Så länge det råder tystnad beträffande pestfläcken i deras karaktär, märks ingen öppen fiendskap; men när de blir tillrättavisade, fylls deras hjärtan av bitterhet.” Youth Instructor, 12 juli 1900.

Det andra provet

”Före påskan hade Judas för andra gången träffat prästerna och de skriftlärda och ingått avtalet att utlämna Jesus i deras händer. ... Judas tog nu anstöt av Kristi handling att tvätta sina lärjungars fötter. Om Jesus kunde så förödmjuka sig själv, tänkte han, kunde han inte vara Israels konung. Allt hopp om världslig ära i ett timligt rike var förstört. Judas var övertygad om att det inte fanns något att vinna på att följa Kristus. Efter att ha sett Honom förnedra sig själv, såsom han menade, blev han befäst i sitt uppsåt att förneka Honom och bekänna sig bedragen. Han var besatt av en demon, och han beslöt att fullborda det verk han hade gått med på att göra genom att förråda sin Herre.” The Desire of Ages, 645.

Det slutliga beslutet

Överraskad och förvirrad över att hans avsikt hade blivit avslöjad reste sig Judas hastigt för att lämna rummet. ”Då sade Jesus till honom: Det du gör, gör det snart.... Och när han hade tagit emot betet gick han genast ut; och det var natt.” Natt var det för förrädaren när han vände sig bort från Kristus ut i mörkret därutanför.

”Till dess att detta steg togs hade Judas ännu inte gått utöver möjligheten till omvändelse. Men när han lämnade sin Herres och sina medlärjungars närvaro, var det slutliga beslutet fattat. Han hade överskridit gränslinjen.

Underbar hade Jesu långmodighet varit i hans handlande med denna frestade själ. Intet som kunde göras för att frälsa Judas hade lämnats ogjort. Sedan han två gånger hade förbundit sig att förråda sin Herre, gav Jesus honom fortfarande tillfälle till omvändelse. Genom att läsa det hemliga uppsåtet i förrädarens hjärta gav Kristus Judas det slutliga, övertygande beviset på sin gudomlighet. Detta var för den falske lärjungen den sista kallelsen till omvändelse. Ingen vädjan som Kristi gudomligt-mänskliga hjärta kunde framföra hade försummats. Barmhärtighetens vågor, tillbakaslagna av hårdnackad stolthet, återvände i en starkare flod av kuvande kärlek. Men fastän Judas blev överraskad och förskräckt när hans skuld blev uppenbarad, blev han endast desto mer besluten. Från den sakramentala måltiden gick han ut för att fullborda förräderiets verk.

"När Kristus uttalade veropet över Judas hade Han också ett barmhärtighetens syfte gentemot sina lärjungar. Därigenom gav Han dem det fullbordande beviset på sitt Messiasskap. 'Nu säger jag eder det, innan det sker', sade Han, 'på det att I, när det har skett, mån tro att JAG ÄR.' Om Jesus hade förblivit tyst, i skenbar okunnighet om vad som skulle komma över Honom, kunde lärjungarna ha tänkt att deras Mästare inte hade gudomlig förkunskap och att Han hade överraskats och förrått i den mördande pöbelns händer. Ett år tidigare hade Jesus sagt till lärjungarna att Han hade utvalt tolv och att en av dem var en djävul. Nu skulle Hans ord till Judas, som visade att hans svek var fullt ut känt av hans Mästare, stärka Kristi sanna efterföljares tro under Hans förödmjukelse. Och när Judas hade gått sitt fruktansvärda slut till mötes, skulle de minnas det verop som Jesus hade uttalat över förrädaren." Messias, 653–655.